

POSTÁS DOLGOZÓ

A PÓSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A TARTALOMBÓL:

A nyereségrészesedés új elveiről
(2. oldal)

A 01 kulisszatitkai

(riport a 4. oldalon)

Távol az ünneplő otthontól

(riport a 8. oldalon)

A BECSÜLETES MUNKA EREDMÉNYE

Tudósítás a Központi Vezetőség üléséről

Az év eleji Központi Vezetőségi ülések általában mindig jelentősek, de a január 27-i ülés felülmúlja a megelőzőket. Az első témának előadója Besenyei Miklós főtitkár. Számot adott a Központi Vezetőség két ülése között végzett munkáról, amit a testület tudomásul vett. Majd dr. Zsuffa Szabolcs, szakszervezetünk elnöke Horn Dezsőnek, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettesének, a posta vezérigazgatójának adta meg a szót, aki az 1969. évi gazdasági eredményekről és az 1970. évi tennivalókról beszélt.

627 millió levél, 33 millió újság

Horn Dezső bevezetőjében utalt arra, hogy 1969-ben a postai szolgáltatások igénybevétele általában tovább növekedett, de aláhúzza: a forgalom alakulását jelentősen befolyásolta az 1968. novemberében végrehajtott tarifarendezés. Megtudtuk, hogy a díjköteles levélpostai küldemények száma 1968-hoz viszonyítva 13 millió darabbal növekedett, azonban az ajánlott küldeményeké 16,2 százalékkal, az expresszküldeményeké 23,2 százalékkal, a légipostai küldeményeké pedig 10,2 százalékkal csökkent 1968-hoz képest. Összességében azonban kedvező a helyzet, hiszen

„A levélpostai küldemények elértek a 627 millió darabot. Jelentős a növekedés a pénzforgalomnál: 8,5 százalék. Ez a szám egyben azt is jelenti, hogy a bankszámlákra történő készpénzfizetés országosan mintegy 98 százalékban a postahivataloknál történik. A takarékpénztárlomány 1,7 milliárd forinttal növekedett. Ezután szólt a hírlapterjesztésről.

— 1968-hoz viszonyítva a hírlapküldemények száma 33 millióval növekedett, amelyen belül 12 millió az előfizetői példányszám. Tavaly nem kevesebb, mint 195 ezerrel nőtt

az előfizetők száma, amely most már összesen megközelíti az 5,7 milliót, az eladott áruspédányok száma pedig a 10 milliót. Viszont a remittenda jóval a 10 százalék fölött van, szám szerint 40 millió darab újság — mondotta a postavezérigazgató.

Megállapította: a távbeszélő szolgáltatás az elmúlt években megfelelő mértékben növekedett.

E tényhez hozzájárult, hogy 1969-ben Budapesten 12 500, vidéken 10 200 új állomás kapcsoltak be. Az is igaz, hogy a budapesti várakozók száma elérte már a 95 ezret.

Valamelyest szépsít a helyzetet az, hogy országosan a 100 lakosra jutó beszélőhelyek száma 7,0-re nőtt. Hasonló a helyzet a helyközi távbeszélgetéssel, hiszen a távtárcsázás forgalomba bekapcsolt helységek száma is emelkedett. A bekapcsolt telex-állomások is szaporodtak: 2323 az előfizetők száma. Megállapította: a feladott táviratokban 7,6 százalékos a csökkenés. Kedvező a helyzet a rádióműsor-szóró szolgálat igénybevételében. Az előfizetők száma meghaladja a 2,5 milliót, a televízió-előfizetők elértek az 1,6 milliót.

A minőségről, javuló munkakörülményekről

— Bár a növekvő mennyiségű igények kielégítése mellett több intézkedés történt a szolgáltatások minőségének javítására, de céljainkat nem tudtuk minden vonatkozásban megvalósítani. Ezért legfontosabb a minőség állandó javítása, a korszerű színvonal tartása — hangsúlyozta Horn elvtárs. Megemlítette: a minőség érdekében különböző rendeltetési kiegészítők szereztek be, a kézbesítési szolgálat könnyítése érdekében felszerelt lépcsőházi levélsekrények darabszáma országosan elérte a 300 ezret. A Szegedi Postaigazgatóság területén már a családi házakat is ellátják ilyen szekrényekkel. De hangsúlyozta: Budapestén a hírlapokat változatlanul is az előfizetők lakásába viszik fel. A további intézkedések:

— a küldemények egységesítése, a kezelés-gepesítési program meggyorsítása, a díjtalan gyorsrendszer megszüntetése, a záskos befizetési rendszer további bővítése stb. Mindezek ellenére a posta vezérigazgatója szerint a szolgáltatások minősége stagnál.

gálják. Vidéken a kézbesítő körzeteket tovább differenciálták. 500 db korszerű hírlaprus helyet létesítettek. (Ezek még csak a kezdeti lépések). 460 lakott települést kapcsolnak be az országos távbeszélőhálózatba, de az új lakótelepek távbeszélővel való ellátása megoldásra vár. Felhívta a figyelmet arra, hogy főleg a helyközi beszélgetések várakozási ideje és a törölt beszélgetések aránya kedvezőtlen. Ez általában a megnövekedett forgalommal magyarázható, de ez az indok számunkra nem megnyugtató. A fővárosban 500 db új utcai nyilvános távbeszélő-állomást szereltek fel. A rádió- és televízió-műsor sugárzásának biztonsága érdekében folytatták az adóhálózatok tartálékadókkal való ellátását.

— Összegezve: szolgáltatásaink mennyiségi és minőségi alakulása a számításoknak megfelelően alakult, s ha a problémákról szólnunk, azt azért tesszük, meri az aránylag kevés hibát is meg akarjuk szüntetni — mondotta Horn Dezső.

Egy sor munkaszervezési intézkedést említett meg, amelyek a minőség javítását szolgálják.

Majd megemlítette a munkakörülmények, a létszámgyarapodást, s azt, hogy az elmúlt év-

ben a létszám stabilitása és a jó munka elismerése érdekében a tervezett 2 százalékos helyett 5,5 százalékkal növelték a dolgozók bérszínvonalát. Jelentős előrehaladás az is, hogy

Szolnokon, Veszprémben korszerű munkásszállót létesítettek. A sok huza-vona ellenére átadták a Budapest 100-as hivatalt, s megkezdődött a pécsi, soproni, szombathelyi, miskolci és egri munkásszállók építése.

A dolgozók lakásépítését több mint 20 millió forintos kamatmentes kölcsönrel segítették, s így 265 postás család jutott lakáshoz. Figyelemreméltó a termelékenység növekedése: 5,3 százalék. Tehát a meglévő problémák ellenére a postás dolgozók 1969-ben lelkiismeretesen és jól dolgoztak.

Új létesítmények!

Az állóeszközök fejlesztésére 1,3 milliárd forint beruházási forrás állt rendelkezésre 1969-ben. A beruházások végén a postai szolgáltatások minőségének javítását jelentik. Erdemes felügyelni néhányra.

Az egyedi beruházások közül a helyközi távbeszélő központ építése program szerint történik. Befejeződött a korszerű nyugati vezetékes hírközlési rendszerbe tartozó Budapest—Győr szakaszának koaxiális kábel építése. A különböző szakipari munkák és

a fontosabb anyagok kérése miatt kisebb eltolódás várható az átadásnál. A Győr—Sopron közötti mikrohullámú lánc üzembehelyezésére 1970. I. negyedében kerül sor. Ütemterv szerint folyik a nyugati vezetékek nélküli hírközlési rendszer megvalósítása, az üzembehelyezés szintén az I. negyedévben történik meg.

Lágymányoson elkezdtek a 20 ezer állomás kapacitású crossbarközpont szerelést, illetve a belvárosi új telefonközpont helyének szanálását.

A pécsi új műszaki épület építése különböző objektív akadályok miatt szenved késedelmet, s ezért az átadás 1972 elején várható. Továbbá említésre méltó az új jugszláv mikrohullámú összeköttetés kiépítése. Az üzembehelyezés: 1970. végén. A pécsi tv-adó állomáson elkészült az adó és energiaáramú, üzembehelyezték egy nagyobb teljesítményű adóberendezést, a beruházást 1971 végén fejezik be.

A távlati tervekben kidolgozzák az önkiszolgáló rendszer kialakításának irányelveit, gyorsabb ütemben kívánják gépésíteni a nehéz fizikai munkát. A postaszállítási és -feldolgozás göcsösítését, a postai irányításhálózat rendszer megvalósítását is tervezték. Horn Dezső felhívta a figyelmet:

„az üzembehelyezett új berendezések, eszközök kihasználása elsősorú követelmény, mivel csak így lehet gazdaságosan dolgozni.

Az évvégi nyereségrészesedés: 18–19 nap

Nyereségünk kedvezően alakult. A postára érvényes szabályozókat alapul véve lehetővé ad 148 milliós részesedési alap, és 274 millió forint fejlesztési alap képzésére. Mindezeket számításba véve

„átlag 18–19 napi év végi részesedés kifizetésével számolunk —, mondotta Horn Dezső, a posta vezérigazgatója.

S még egyszer hangoztatta: az elmúlt gazdasági év eredményesen zárult, s ehhez hozzájárult a posta valamennyi szintjén dolgozók munkája, s ezért köszönetet tolmácsolta.

Ezek után a feladatokról beszélt, hiszen nemcsak az éves jennivalók várnak ránk, hanem a következő öt éves terv előkészítése is. A szolgáltatások mennyiségi volumenét 1970-ben az elmúlt évnél képest mintegy

5,5 százalékkal kívánatos növelni. Továbbra is szinte legfontosabb a postaszolgáltatások minőségének javítása. Budapestén további 500-zal növelik a nyilvános távbeszélő-állomások számát, 300-zal pedig a vidéki segélykérő állomásokét.

— Meg kell vizsgálnunk az élő munka hatékony felhasználásának alakulását, a termelékenységgel összefüggő problémáinkat. Ki kell dolgozni azokat az intézkedése-

ket, amelyek biztosítják a termelékenységnek olyan szintjét, amely segíti a gyorsan növekvő hírközlési igények kedvezőbb kielégítését. Össze kell hangolnunk munkaerő-igényünket a népgazdaság általános munkakörülményeivel. Fokoznunk kell a dolgozók szakképzettségét minden szinten.

— A postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítását szolgálja az is, hogy ez évben legalább átlag 3 százalékos bérszínvonal-emelést kívánunk biztosítani. Ehhez azonban meg kell teremteni az anyagi alapokat is.

Ki kell dolgoznunk az év végi részesedés új felosztási rendjét oly módon, hogy azon dolgozók, akiknek a posta egész tevékenysége jobban, gazdaságosabban, telerővel döntő szerepük van, magasabb jövedelemhez jussanak —

mondotta, majd néhány jelentősebb beruházást említett meg. Országosan 20–25 ezer vonalkapacitással kell bővíteni a központokat. A postaforgalom fejlesztését szolgálják Nyíregyháza, Nagyatád és Békéscsaba 2. postahivatal építése, több hivatal korszerűsítése, s el kell érni, hogy ez évben is mintegy 40–50 új, kis- és középfizetett adjunk át. Végre kell hajtani a kezelésgépesítés ez évi programját.

Köszönet az eredményes munkáért

A szociális, munkavédelmi beruházásra a III. ötéves tervben 55 millió forintos progra-

mot irányoztunk elő, ezt teljesítjük. Számításaink szerint a dolgozók személyi jöve-

delmének javítása legalább 180 milliós részesedési alap képzését teszi szükségessé. Csak

ilyen mértékű részesedési alap képzése mellett lehetséges a jelzett bérfejlesztés, valamint a mintegy 20–21 napos év végi részesedés —, jelentette ki. Befejezésül utalt arra, hogy a IV. ötéves terv számítási anyagát még ez év

első negyedében közös tanácskozáson vitatják meg, s végleges kialakítása a II. félévben várható.

— Eredményeink és feladataink ismeretében bizakodással tekintünk a jövő elé, továbbra is számítunk a postás dolgozók, szakszervezeti tisztviselők becsületes, lelkes munkájára, segítségére — mondotta befejezésül Horn Dezső.

„Nincs szegyenkezni valónk...”

Ezután Biró Bódis József, szakszervezetünk titkára tartotta meg korreferátumát, a szakszervezeti szerveknek a postai tervek végrehajtását segítő munkájáról, és a további feladatokról.

— Változatlanul szükségesnek tartjuk a postának — az új gazdasági rendszer szerinti — vállalati formában való működését, szem előtt tartva a népgazdaság, a posta, a lakosság és a postás dolgozók érdekeit — jelentette ki bevezetőként.

— Az elmúlt év továbbra is igazolja — mondotta —, hogy az új gazdaságirányítási rendszer meggyorsult a fejlődés a postán, növekedtek a lehetőségek a fejlesztést illetően.

„A postával szemben támasztott igényeket jobban ki tudjuk elégíteni, de javítani tudjuk egyben a dolgozók élet- és munkakörülményeit is.

A továbbiakban utalt egy korábbi központi vezetőségi ülésre, ahol a postai szolgáltatás minőségének javítását tartották szükségesnek. A gazdaságosság, a nagyobb nyereségre való törekvés helyes, de ez nem lehet mindennek a meghatározója.

A jól végzett munka biztos tudata nélkül a nagyobb nyereség realizálása ellentétben van az öntudatos dolgozó erkölcsi felfogásával.

Tehát egyetértünk a posta vezetőinek azon törekvésével, hogy fellép a minőség romlá-

sa ellen, erőfeszítéseket tesz annak javítására, még akkor is, ha az nagyobb anyagi ráfordítást igényel.

— Hallottuk a múlt évi eredményeket, ezek mögött a szocialista munkaversenyben tudatosan részt vevő dolgozók tízezreinek átfogó tevékenysége rejlik —, hangoztatta, s példának említette, hogy a Szocialista Munka Igazgatósága címért három igazgatóság területén folyik verseny. Külön szölt a szocialista címért versenyző brigádokról.

— A posta naponta több millió ember számára nyújt valamilyen szolgáltatást. Nincs szegyenkezni valónk a fejlett országokhoz viszonyítva sem, hiszen az igényeket megfelelő színvonalon elégítjük ki. De az úgynevezett sejt — a jogos panaszok — jelentősége mégis nagy. Ugyanis, ha valaki mentőt, vagy orvost akar hívni és nem jó a távbeszélő, ki tudja, milyen következmény származik ebből.

Ezért a hibák gyors elhárítása elemi kötelesség mindenkinél. A hibák ugyan ezekben fejezhetők ki, de ez ne legyen senki számára megnyugtató —,

mondotta, majd a postai szolgáltatások minőségében mutatkozó problémák okait boncolgatta. Szölt arról, hogy több helyen a megfelelő munkaszervezés, a tárgyi feltételek hiánya a hibák forrása. Példának említette, hogy a zavarelhárításban, hírlapterjesztésben kevés a gépkocsi.

Liberálisan nem lehet fegyelmet tartani!

Szubjektív problémaként szólt a munkaerő-vándorlásról, megjegyezve, hogy a postán a munkaerőhelyzet jobb az országos átlagnál. Viszont Budapestén mintegy 150 hírlapkezelő hiányzik, s a feladatot a meglévő létszámnak kell ellátnia.

E kritikus munkaerő-ellátottság miatt sok helyütt liberálisak a vezetők, elnézik a fegyelemsértéseket, mondván, ha a fegyelmeztetéseket meg akarják rendszerezni, azok elmennek. Helytelenítette az ilyen eljárásokat.

Elmondotta, hogy nem alkalmasak például a felfüggesztéses fegyelmi határozatokat, pedig ezek sok esetben lehetnek célravezetőek. A munkaerő-stabilitást erősíteni lehet a jobb munkakörülmények kialakításával is.

— Ha kis számban is, de tapasztaltunk olyan jelenségeket, hogy a munkaerő-cserélődést egyes helyeken bérlicitálással próbálják csökkenteni. Bebizonyosodott: hibás ez a

módszer. A szakszervezeti bizottságok gátolják meg az ilyen törekvéseket. A meglévő bérfejlesztési lehetőségeket céltudatosan fordítsák a jól dolgozók bérének növelésére —, mondotta. (Arról van szó, hogy amikor egy régi dolgozó bérémetlét kér, ez a válasz: „nincs keret”. Ha pedig egy új dolgozót „csábítanak” vagy meg akarnak tartani, csodák csodája, valahonnan előteremtnek összegeket). A továbbiakban a Posta Kollektív Szerződésének módosításával kapcsolatos tennivalókról szólt.

— A napokban elkészül a Posta Kollektív Szerződésének módosító javaslata, amelyet megvitásra a dolgozók elé terjesztünk, majd márciusban a Központi Vezetőség tárgyalja. Felelősségünk és hatáskörünk igen nagy!

Az a cél, hogy a gazdálkodó postaszervek, és a párhuzamos szakszervezeti szervek hatáskörét, felelősségét növeljék.

(Folytatás a 2. oldalon)

A BECSÜLETES MUNKA EREDMÉNYE

(Folytatás az 1. oldalról.)

Arra kell törekedni, hogy a becsületes, jó munkát, a postához való hűséget kellően vegyék figyelembe mindenütt, amikor az év végi részesedést, a béreket és a jutalmakat meghatározzák — hangsúlyozta. Felhívta a figyelmet arra, hogy az 1970-es postai tervek végrehajtásában jusson kifejezésre: a postás dolgozók támogatják pártunk, kormányunk célkitűzéseit, s ezt mindenképp a szocialista munkaversenyben való részvétellel juttatják kifejezésre.

Tizenháromezer postás dolgozó vesz részt a szocialista brigádmozgásban. Példájuk lelkesítés minden postás dolgozót arra, hogy az egész lakosság nagyobb meglepedésére dolgozzon a Magyar Posta.

Végül felhívta a figyelmet a Központi Vezetőség és a Posta vezérigazgatója által kibo-

csátott, a jubileumi felkészülést célzó felhívás nyomán fellendülő munkaversenyre, a feladatok maradéktalan végrehajtására.

A két beszámoló feletti vitában elsőként Bánsági István (Kaposvár) szólalt fel. A munkaerő-vándorlásról szóló és sürgette a körzetmesterek gépkocsival való ellátását. Kiss Ernő (Miskolc): az igazgatóság eredményeiről, problémáiról, a HÁLEP létszámbővítéséről beszélt. Lux Márta (Kiskunfélegyháza): az oktatást kell operatívabbá tenni. Gond az is, hogy a három évvel ezelőtti szülő anyák most térnek vissza munkahelyeikre a gyermeknevelési szabadságról. Sütő István (Büvíg): a munkakörülmények megjavításával, a helyi munkaszervezéssel meg lehet gátolni a munkaerő-vándorlást. Ezután Besenyi Miklós főtákar szólt fel.

mondotta felszólalásában. Majd rátért a szakszervezet sajátos feladataira:

a tervek ismeretese, tehát most már lehet munkálkodni a végrehajtásban. A területi bizottságok, szakszervezeti tanácsok, szakszervezeti bizottságok határozzák meg a helyi feladatokat.

Tagadhatatlan, akadnak napi sürgős tennivalók, s mi azon fáradozunk, hogy a közmegelegedés általánossá váljék a postán dolgozók körében. A Központi Vezetőségnek van javaslati joga, tehát a dolgozókat rendezni lehet, legyenek azok akár milyen kényesek is, de a javaslatokat legyenek alapjuk, s azokat mindenekelőtt a dolgozók véleménye támaszolja alá. Egyetértünk azzal, hogy a munkaerő-vándorlást elsősorban a munkakörülmények javításával lehet meggátolni, mert ha a dolgozók jól érzik magukat a postánál, megtalálják számításukat, akkor nem kíváncsiak másra. Ezen túlmenően — mondotta a főtákar — a bérrendezéseknél, jutalmazásoknál, elsősorban valóban azoknak adjunk többet, akik évek óta hűségesen kitartanak mellettünk.

Bíró Bódis József titkár válaszolt a felszólalásokra, a Központi Vezetőség pedig elfogadta és jóváhagyta a két beszámolót.

Végül a Központi Vezetőség elfogadta a szakszervezet vezető szerveinek I. félévi munkatervét. Lezajlott az év első jelentős központi vezetőségi ülése. Az elmúlt évi eredmények — a megkezdett munkák ellenére is — figyelemre méltók, s ez megmutatkozik abban is, hogy jelentős összegeket fizetnek ki hamarosan nyersrészesedés címén a postás dolgozóknak. Ismertek a tennivalók is. A tervek végrehajtása alapot ad arra, hogy megteremtjük az alapokat a postán dolgozók élet- és munkakörülményeinek további javítására. Érdekvédelem ez a javából! A szakszervezeti tisztségviselők, a szervezett dolgozók közös erőfeszítésére számítunk mi is, ugyanúgy, mint az egész lakosság. A tennivalók fókuszában a minőségi javítás dominál. Arról van szó, hogy mindenki a maga munkaterületén csak azt tegye, ami a feladata, de azt aztán kifogástalanul! A jubileumi munkaverseny — amely hazánk negyedik évszázados felszabadulásának tiszteletére indult — nagyon jó eszköz e célok eléréséhez. B. Gy.

AZ ELNÖKSÉG ÜLÉSEIRŐL

1969-ben az elnökség utóljára december 23-án tanácskozott, ahol is megjelent Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója is. Besenyi Miklós főtákar tájékoztatta az elnökség tagjait, az előző ülés óta végzett munkáról és a jelentősebb szakszervezeti eseményekről, intézkedésekről. Kiemelten foglalkozott a Szaktanács plénumával, ahol is a nagyarányú országos munkaerő-vándorlás megállításáról tanácskoztak.

Az elnökség elé terjesztették azt az intézkedési tervjavaslatot, amely a részesedési alap felosztásának módosításáról szóló kormányintézkedés postai sajátos végrehajtását tartalmazta.

A bejelentések után Horn Dezső megköszönte az elnökség egész évi segítő és hatékony munkáját.

A január 29-i ülésen a két ülés között végzett munkáról Fatalin János titkár adott tájékoztatót, majd a posta útjómozgalmának helyzetéről, az elmúlt évi eredményekről és az újítási szabályzat módosítása óta eltelt időszak tapasztalatairól szóló jelentést vitatták meg. Az elnökség megállapította: minimálisan csökkent a benyújtott és elfogadott újítások száma, de a népgazdaság, illetve a posta újításokból származó megtakarítása jelentős mértékben megnőtt.

Tájékoztató jelentés készült a műszaki értelmiség, a kishivatali és a váltakozó munkahelyen dolgozók eszméleti, politikai színvonalának, kulturális ellátottságának helyzetéről, majd sor került a szakszervezet 1970. évi költségvetésére vonatkozó javaslat tárgyalására. Az elnökség a jelentéseket, illetve a javaslatot elfogadta. A bejelentések során jóváhagyta a nemzetközi nőnap alkalmából kitüntetésre javasoltakat és az évben kitüntető delegációk vezetőire vonatkozó javaslatot.

(B-S)

A postához való hűség megbecsülése

— Horn elvtárs részletes beszámolója azt igazolja, hogy a gazdasági vezetők számításnak szakszervezetünk segítségére. Egyre inkább részt kell

vennünk a közügyek, a postai feladatok megoldásában, természetesen továbbra is szem előtt tartva a szakszervezeti, üzemi demokratizmust —

Ésszerűtlen takarékoskodás

Mindössze egy emeletet foglalt el a Zuglói Postaszervezet épületében. A kis üzem munkája mégis országos hálókör, ezért is szervezték 15 évvel ezelőtti műszerosztályból üzemem, középfokú postaszervé. A „születésnap” alkalmából kerestem fel Lakos Ferencet, a műszer üzem vezetőjét, Hegyesi István főmérnököt és Molnár Jánosné szb-titkár.

A postai műszerpark értéke 1955–60-ig 3 és fél millió forint volt, 1965–70-ig pedig 110 millió forinttal emelkedett. Ezen túlmenően a műszerek beszerzése, hitelesítése, javítása, a selejtezés, a minőségi ellenőrzés — mind a hatáskörünkbe tartozik. A postai műszerekkel kapcsolatos újításokról is mi adunk szakvéleményt.

— Az üzemünkben dolgozók — mindössze 44 ember — munkája rendkívül összetett és széles skálájú: a hangfrekvenciás gépektől a mikrohullámú műszerekig mindenhez érteniük kell. Mérnökeinknek, technikusainknak szinte minden egyes alkalommal egyedül, nem-analóg munkát kell végezniük. Ez természetesen komoly felkészültséget igényel: dolgozóink 20 százaléka mérnök, 70 százaléka pedig érettségizett technikus, illetve szaktechnikus...

— Az itteni dolgozók átlagbéré az országban jóval magasabb, mint más üzemekben. Sajnos a bérezésben eddig csak kevésbé vettük figyelembe üzemünk különleges, optimális személti összetételét...

1970-ben — tudomásunk szerint — új bérezési rendszer lép majd életbe, hiszen jelenleg még a mérnökök és a technikusok fizetésbeli differenciáltságát sem tudjuk biztosítani.

— Van azután még egy komoly problémánk. Az új gazdaságirányítási rendszer bevezetése óta, egyes postaszervek gyakran ésszerűtlenül takarékoskodnak: nem küldik be hozzánk javításra a hibásan működő, vagy egyenesen használhatatlanná vált műszereket. Így egyrészt csökken a mérések színvonala, s vele együtt a szolgáltatások is, másrészt — hogy több millió forint értékű mérőműszereink kapacitását kihasználjuk —, más, nem postai vállalatoktól is el kell fogadnunk megbízást.

— Nem lehet a postaszerveket kényszeríteni, hogy hibás műszereiket beküldjék önkö-

ma megoldása esetén azonban kb. 30 százalékkal kellene emelnünk az üzem létszámát — ez viszont a jelenlegi bér-alap mellett lehetetlen. Vagyis, amint látja, problémáink meg lehetőségek körbenforgók...

— A különféle alkatrészek beszerzése is sok nehézséggel jár, s ebben is az előbb említett „takarékoskodás” a ludas: a vállalatok nem hajlandók tartalék-alkatrészeket készíteni... Egyes tökéletes vállalatoktól gyakran könnyebben megkapjuk a töltők vásárolt műszerekhez szükséges alkatrészeket, mint hazai üzemektől! A szövetkezetek jóval rugalmasabbak, ha tehetnének, szívesen elkészítenék a kért alkatrészeket — ők azonban csak teljes berendezéseket gyárthatnak...

— Mit terveznek 1970-re?

— Először is szolgáltatá-

sainkat szeretnénk bővíteni; a közeljövőben csere-műszerparkot alakítunk ki: ha egy javítás hosszabb időt vesz igénybe, csere-műszerrel biztosítjuk az illető szerv munkájának folyamatoságát.

— Szeretnénk bővíteni — az előbb felvázolt okok, illetve remények miatt — szakembergárdánkat. A postán a cross-bar telefonközpontok és a koakszialis kábelhálózat, valamint a mikrohullámú összeköttetések és a színes tévé beindításával nagy arányú fejlődés várható. Ezzel a fejlődéssel nekünk is lépést kell tartanunk.

— Hogyan segíti munkájukat a szakszervezet?

— Egy ilyen sajátosság összefüggésével „térfigyelt” üzemben a szakszervezeti munka is sajátos. A vezetőség mindössze háromfős. Ily kis üzemben

a szakszervezet inkább kulturális vagy az üzem kebelén belüli szociális kérdésekkel foglalkozik.

— A szakszervezet a jubileumi munkaversenyt — az üzem sajátosságainak megfelelően — nem a csoportos, hanem az egyéni munka versenyeként szervezte meg. Az ellenőrzésre vagy javításra kapott műszerek bonyolultsági fokát 1–15 pontig jelöltük; a dolgozók elért pontszámuk alapján alacsonyabb vagy magasabb prémiumot kapnak.

— A számos szakiskola sport-, bolygyújtó stb. munkáját is a szakszervezet irányítja. Csoportos színvonalversenyek során, nagyobb gyárakhoz kell csatlakoznunk, hogy kedvezményt kaphassunk... Kis-üzem vagyunk...

KAMOCZSAY ILDIKÓ

POSTÁS FÓRUM

A nyereségrészesedés új elvei

A felhasználható részesedési alap két fő csoportra való bontása — pénzbeni és nem pénzbeni részek — lényegében nem változik. A felosztás feltételeit és az egyes részek arányát a Kollektív Szerződésben kell meghatározni. Ezt a ma is érvényben levő postai Kollektív Szerződésben 1969. évi összességében már meghatároztuk. Ugyanígy kell eljárni 1970-ben is. A közvetlen anyagi ösztönzést szolgáló részekből kell kifizetni: a. a prémiumot, b. a jutalmat, c. a nyereségprémiumot és nyereségjutalmat, d. az év végi részesedést.

A rendelet már új elemeket tartalmaz. Most lehetővé válik, hogy a részesedési alaphoz prémiumot, nyereségprémiumot és nyereségjutalmat fizeszenek. A rendeletnek e része — az évközi jutalom kifizetését kivéve — új. Azoknak a dolgozóknak, csoportoknak, illetőleg kisebb egységeknek, akik a vállalat nyereség növeléséhez jelentősen hozzájárulnak, célszerű nyereségprémiumot, illetve nyereségjutalmat adni. Amennyiben ezt csoport, vagy kisebb egység kapja, a keresetösszegnek a dolgozók közötti felosztása az egység vezetőjének hatáskörébe tartozik.

Az anyagi ösztönzésnek e módját elsősorban a hálózati-üzemi üzemeknél, a kábel-üzemnél és olyan postaszerveknél lehet alkalmazni, ahol a dolgozók egy-egy munkán hosszabb ideig dolgoznak. A

jóval nagyobb területén, osztályonként, szocialista brigádokként is érvényesíthető e forma. Ha a prémiumot, vagy jutalmat a részesedési alap terhére adják, azt a dolgozóval a kifizetésekor írásban kell közölni.

Az év végi részesedés felosztásának szabályai. Az eddigiekkel szemben lényeges változás: az elosztás a jövőben nem kategóriák szerint történik.

A postás dolgozókra vonatkozóan a Kollektív Szerződésben elsősorban az év végi részesedés bér- és időarányos bontásának százalékos arányát kell majd meghatározni. Az időarányos rész felosztásánál csak a postai munkaviszonyban eltöltött időt lehet beszámítani, kivéve az áthelyezettek esetét. Így a törzsgárda jobban előtérbe kerül azokkal szemben is, akiknél beszámították, vagy be fogják számítani a rangbérbe a postán kívüli munkaviszonyt. Az így megállapított összegben felül, — figyelembe véve a kiemelkedő munkát és példamutató magatartást — az egység vezetője, az e célra biztosított keretből kiegészítést adhat. Az egészsegre ártalmas munkakörülmények, nehéz fizikai munka, vagy egyéb, az átlagosnál kedvezőtlenebb munkakörülmények például: több műszak, változó munkahely, éjszakai munka, ünnepnapokon végzett munka stb. esetén is év végi részesedés elosztásánál az eltöltött

időt is fokozottabb mértékben lehet figyelembe venni.

Mindaddig nem volt központi szabályozva a más vállalatok áthelyezett dolgozók év végi részesedésének kifizetése. Most ilyen esetben az év végi részesedés a vállalatnál időarányosan jár.

A Postai Kollektív Szerződésnek módosító kiegészítő tervezetét a Postavezérigazgató, a Postások Szakszervezete Elnökségével együtt időben elkészíti, és a tervezetet a dolgozók elé terjesztik megvitatásra.

Horváth Kálmán

NÖVELTÉK A SEGÉLYEKET

A SZOT Elnöksége határozata alapján 1970. január 1-től növelték a szakszervezeti intézményes segélyek (szülési, temetési) alsó határát. Az új rendelkezés szerint a temetési segély egy-tíz éves tagságig 300 forint, a tíz-húsz évi tagságig 400 forint, húsz éven felüli tagság esetén 500 forint. A szülési segély szintén egy-tíz évi tagságig 300 forint, húsz éven felüli tagság esetén 500 forint. A szakszervezeti bizottságok a segélykérdő szociális helyzetét és egyéb körülményeit mérlegelve az összeget tovább növelhetik.

Korszerűen — de nem rosszul!

Örvendetes jelenség: a postaforgalom az utóbbi években sok új létesítménnyel gazdagodott. A múltból „örökölt” nagyhivatalok — elsősorban a fővárosban — ma még, túlszűrték, a szociális és egészségügyi ellátottság sem mindenben megfelelő. Az újonnan épült Budapest 100, Balatonalmádi, Győr 2., Várpalota, Nyíregyháza 2. és Debrecen 2. hivatal — hogy csak néhányat említsünk — már jobban megfelelnek az igényeknek.

Jobb körülményeket, kellemesebb környezetet biztosítanak, de nem mindenben megfelelőt — válaszol egybehangzóan érdeklődésünkre dr. Palágyi István, a Vezérigazgató Územszervezési Szakosztályának ügyosztályvezetője és Menoni József, a Posta-szakosztály ügyosztályvezetője. — Korábban a központi cél elsősorban a postai igények kielégítése volt. Az ember-gép (berendezés) egymáshoz való viszonya, a környezeti tényezők, mint például a világítás, a szín, a zaj, a hőmérséklet hatása az emberre az utóbbi időben kerültek csak reflektorfénybe. A hivatali munkahelyek funkcionális kapcsolata, a technológiai és az üzemszervezési követelmények érvényesítése ugyancsak napjainkban kerül mindinkább előtérbe.

A problémák zöme abból származik, hogy a postahivatalokat a hivatali kategóriába sorolják, holott a tevékenységet tekintve inkább üzemhez hasonlíthatók — kapcsolódik Menoni József. Biztosításként elég arra hivatkozni, hogy a nagyobb postahivatalokban mázsákban mérjük a mozgatóanyag súlyát, így nem mindegy, hogy az épület belső elrendezése, a feldolgozó technológiai vonal elhelyezkedése mennyiben felel meg a követelményeknek. S a követelmények alatt nemcsak a ma értjük. A postaépületek legalább 50 évre készülnek.

Az előbbiekből kitűnik, hogy a postaházak tervezésénél, a kivitelezésnél alapvető követelmény, hogy az anyagmozgatás ne kézi erővel történjen. Az ajtókat, a közlekedési folyosókat és — uram bocsá! — a küszöbök kiképzésénél számoljanak ezzel.

Nem mindig számolnak! A Balatonalmádi épült hivatalban például olyan keskeny ajtókat építettek be, hogy azok nem fér át az anyagszállító kocsi — nem szóva a homlokzati vasrácsos ablakokról, amelyek nem szigetelnek, huzatot okoznak. A kézbesítőterem és a rovatoláshelyiség 3–4 cm magas küszöbénél ugyancsak figyelmen kívül hagyták, hogy a munkahelyeken tetemes mennyiségű anyagot kell megmozgatni. A főpénztár a felvételi teremmel van kapcsolatban, különböző

propaganda anyagokat a főpénztár üvegfalán helyezték el. A következmény: sokan a főpénztártól akarnak késlapot vásárolni, zavarva ezzel a felelős munkát.

A Budapest 100-as hivatalban ugyancsak a nyílászáró szerkezetekkel volt és van a legtöbb baj. A nagy üvegportál-szerkezet — mely nagyszélességre van tervezve — városképből, esztétikailag impozáns — nyáron olyan hőt fog fel, hogy bent meg lehet sülni. Az ablakok tisztíthatósága és a szellőztetés ugyancsak nehézkes.

Néhol a bútorzat okoz problémát. Számos esetben az alacsonyabb ember egyenesen nem tud mit kezdeni lábaival, oly magas a szék, ugyanis az újonnan, modern íróasztalok kiképzésénél és beszerzésénél elfelejtkeztek a méretekről. Másutt, például Hatvan 1. hivatalban az ugyancsak újonnan beszerzett asztal olyan gyegekben áll, hogy minden egyes bolygáskor megremeg. A hivatal levélszekrényét — alulról — csak térdelve lehet kinyitni.

Miért van ez így? „Az építész akarta, tervezte így” — mentegetőznek az illetékes igazgatóságok, hivatalok vezetői: s ezzel kimondva — ki-mondatlanul — menlevelet számdékszának adni önmaguknak.

A tervezés szabadsága nem lehet öncélú. A szépre való törekvés nem ellenkezik a szakmai és az ergonómiai követelményekkel. A forma, a városkép nem hanyagolható el, de elsődleges: az új létesítmény megfeleljen a célnak — mondja dr. Palágyi István.

A postaházak terveit, korábban a Vezérigazgatóság bírálta el. A kis- és középhivatalok terveinek jóváhagyása most az igazgatóságok hatáskörébe került. Arra kell törekedni, hogy a beruházásokkal foglalkozók állandóan legyenek — folytatja Menoni József. — Az új létesítmények terveit elbíráló szakbizottságok általában bevonják a hivatalok vezetőit. Őket is szeretnénk biztatni: ne fogadják el az üzem jellegének nem megfelelő elképzeléseket, gondoljanak rá, hogy nekik és munkatársaiknak kell majd ott dolgozniuk...

Az észrevételeket, a tanácsokat érdemes megfigyelni. Az 1971-gyel kezdődő negyedik ötéves tervvel várhatóan új létesítményekkel gazdagodik a posta. Megkezdődik néhány budapesti nagyhivatal, és hat megye területén egy-egy nagyhivatal korszerűsítése, vagy új helyen történő felépítése. Nem mindegy, hogy a pénz mire és hogyan használjuk fel.

Az igazgatóságok, az illetékes hivatalok vezetőitől is függ, hogy a tervezők úgy „akarják” elkészíteni a terveket, ahogy azt mindannyian szeretnénk.

Macsári Károly

BOMBA robbant a lakásban...

Gyimesi József egyesített levélkézbesítő, szocialista brigádvezető 1936. augusztus 10. óta járja a Thököly utat.

— De februárban felmondok — mondja mély lélegzetet véve. — Májusban pedig elmegyek nyugdíjba. Addigra letelik a felmondásom és a szabadságom.

— Nem sajnálja itthagyni a Thököly utat? — Sajnálom bizony. De nagyon fáj a térdem és még egy telet nem akarok végigcsinálni. A hideget is egyre rosszabbul bírom. — Néhány másodpercig gondolkodik, azután folytatja: — Tavaly kaptam száz forint fizetésjavítást, most, január 1-től, pontosabban visszamenőleg megint tesznek hozzá valamit, úgy hírlék, hogy az sem lesz kevesebb 80, vagy 100 forintnál. Ahogy számítottam, 1300—1400 forint bizonyára lesz a nyugdíjam. S ha keveslem, bejáróghatok még dolgozni. Mi kettőn, a feleségemmel, most már kevéssel is beérjük. Révbe jutottunk, saját házukban lakunk, lassan törlesztjük az OTP-adósságot is.

Ami ezt a révbe jutást illeti, úgyszólván egy élet munkája rejlik mögötte.

— Január 4-én múlt 25 éve, hogy kibombáztak bennünket. Akkoriban is Zuglóban laktunk, a Káldi utca 2-ben. Belőttek az ablakon, a lövedék az ablakdeszkát is kivitte, a bútorunk röpítjára ment. Szerencsére mi oldalt álltunk, különben ma nemigen tudnék arra a napra visszaemlékezni. A szoba-konyhás lakásnak viszont vége lett.

Egy-két hét múlva én már kézbesítettem és találtam egy jóképű romos házat az Erzsébet királyné útján, aminek az volt a fő hibája, hogy beázott.

— Mi, postások, igyekeztünk összetartani. A kollegák, kézbesítőársam, Pócs István segítette, hogy úgy-ahogy tető alá hozzuk a házacskát. Cement nem volt, sárral tapasztgattuk. Drótot tettünk közé, hogy jobban tartson. A szarufákat is magunk kapcsoltuk össze. Végül aztán beköltöztünk és ott laktunk az asszony, a kislány, meg én, tizenkét évig. Pócs István egyébként most is a brigádomban dolgozik — jegyzi meg közbevetéleg.

— Háztulajdonos 1957-ben lettem. Akkor vettem szemet a Czóbor utcai házra. Persze ez sem volt könnyű dolog. Hetvenötezer volt a vételi ára, de mire kitaroztam, megcsináltam magam a másfél szobás, fürdőszobás lakrész, csaknem még egyszer annyira duzzadt a költség. Szerencsére ebben sem maradtam magamra.

tam magamra. Most már a lányom segítette, aki 1956-ban ment férjhez és műszaki rajzó.

Azért különösen kedves talán a Czóbor utcai ház, mert szintén Zuglóban van. Gyimesi József egyesített levélkézbesítő ugyanis minden szál Budapestnek ehhez a kerületéhez fűzi. Vagy láncolja? A Thököly út 44-től a 178-as számú házig, a Bosnyák térig úgy ismeri minden zegét-zugát, épületét, mint a tenyérét. Nem kevésbé a „járulékos” melléktulakat, a Szántó Béla (azelőtt Jávör) utcát, a Nagybecskerek utcát és teret, valamint a Csantavér-közt. De nem csoda, mert ezt a teret járja ma bizonyos, már említett augusztus 10-i nap óta.

Nehezen fogják nélkülözni, annyi bizonyos. — Hát igen. Mert a sok pontatlan címzésen csak az ismeri ki magát, aki otthon van a jártaiban. Mintha egyre feledékenyebbek lennének az emberek. És talán azért sem figyelnek oda eléggé a címzésre, mert a kézbesítő ügyis pótolja az ő mulasztásukat. Néha valóságos nyomozást kell lefolytatnom, míg a címmel megtalálom. Pedig amúgy egyébként is meg-nótt a terhelésünk. Igaz, hogy a kapu alatti ládák sokat segítettek rajtunk, az ajánlott és egyéb könyvelt küldeményekkel mégis fel kell mennünk az emeletre. Ha csak azt vesszük, hogy az én járatomban 1400 rádió és 850 televízió előfizető van, már az sem csekélység.

Rengeteg pénz megy át a kezemen. És nem mindegy, hogy mikor.

A brigád versenyben van, a verseny egyik szempontja pedig a mellobbi inkasszáls. Az is verseny szempont, hogy pontosan ellenőriz-zük a borítékokon a bérmentesítést, és ne mulasszunk el megpörtözni, amit kell. De foglal-kozunk mi értékeik árúsítással is.

— Most tulajdonképpen a verseny szempont-tokat soroltam fel. Edemes erre odafigyelni, mert egyszer ezért 2000 forint céljutalmat kap-tunk, amikor első lettünk a versenyben.

Jöjjék, ez utóbbi elég rendkívüli esemény volt Gyimesi József brigádja életében, a ne-gyedévi 200 forint prémiumra azonban számí-tani lehet. Ez pedig a munkaruha-átalánnyal együtt a nyugdíjnal is számít. Mert a nyugdíj gondolata vissza-visszatér a beszélgetés során. Az elhatározás komolyan látszik.

— Elfáradtam — jegyzi meg. — Pedig sze-retem a szakmát. Ha még egyszer kezde-ném, megint csak postás lennék.

A szabadban dolgozók védelme

A Bács-Kiskun Megyei Távközlési Üzemben Kocz Ferenc ügyvezető, Somodi István szobitár és Csernák György né általános osztályvezető adott tájékoztatást az arra jogosult dolgozók egyen-, védő- és munkaruhával, valamint védőtetellel és védőítallal való ellátásáról. Megtudtuk: az üzemhez tartozó 10 körzet-mesterségénél, s egy munkacsapa-patnál mintegy 150 dolgozó részéről is juttatások valamelyikéből.

A megrendelt új egyenru-hák az 1969/70. téli időnyre megérkeztek, azokat ki is osz-tották. A ruhatörzslapokból pillanatok alatt megállapítha-tó; 10 pár 43-as cipő még nincs kiosztva. — Nem is kap-tuk meg — mondja Csernák. Telefonon érdeklődtünk a pos-ta anyaghivatalánál, ahol Jani Ferencné szerint a gyártó vál-lalat ezer pár, főleg 42—43-as méretű cipő leszállításra ja-nuár 15-ig határidő-módsítást kért. Az új egyenruhához a dolgozók inget is kaptak, de a nyakkendőket csak ezután oszt-ják ki.

Az egyenruha megváltási átalány kifizetése 1969. de-cember 16-án megtörtént. Fel-vevődött a szerződéses mun-kaviszonyban levők átalányra való jogosultsága. Pl: Juhász Pálné, Makl Mária, Tósi Emi-lia szaktársnők 6—18 hónapja szülei és azt követő gyer-mekgondozási szabadságon le-vő anyák helyett szerződéses munkaviszonyban dolgoznak. Serelemzik, hogy nem kapják az átalányt. A posta egyenru-ha-szabályzata (Po.E 1968. 33. sz./1. §. 3). bekezdése alapján a meghatározott időre felvett dolgozók részére átalány nem fizethető, de ez esetben több-éves munkaviszony fennállá-sáról van szó. Múltányos len-ne, hogy mindazoknak, akik legalább 6 hónapot meghaladó időt szerződéses munkavi-szonyban egyfolytában eltöl-töttek a postánál, megváltási átalányt kapjanak. A hat hó-napnál hosszabb ideig, meg-szakítás nélkül munkaviszony-ban nem álló dolgozóknak áta-lány nem fizethető, de a he-lyettük felvett dolgozók sem kapják meg.

Bajusz József munkavezető munkahelyén keressük fel. El-mondta, hogy tavaly több ezer forintot költséggel két kárta-rból tartózkodóhelyiséget ala-kítottak ki. Az öltözőszekré-nyek kopottak, rosszak, ki-cserélésükre az igazgatóság-tól ígéretet kaptak.

A Szegedi Postaigazgatóság-nak a munkavédelmi szabá-lyzathoz kiadott függelékében kerestük, hogy a távközlési üzemnél — a munkaköri jegy-zék szerint — a munkavezető részére milyen védőruha-jut-tatás jár. Nem találtuk. Ki-fejezték: Egy pillanatig sem vitás, hogy Bajusz József munkavezetőnek ugyanolyan munka- és védőruha jár, mint az azonos jellegű munkát vég-zőnek.

Az üzemnél a kábelszere-lők és segítők, valamint az akkumulátorkezelők kapnak védőtetelt, amelyet az üzem

szerez be. Télen személyen-ként, naponta 100 gramm óvá-ri sajtót és hetenként egy üveg csipke-szörpöt, nyáron ez utóbbi helyett az időnynek megfelelő fél kiló friss gyü-mölcsöt kapnak.

Az elmúlt évben két ká-belszerelőnél — az időszakos orvosi vizsgálat során — ólom-fertőzést állapítottak meg, ezért orvosi javaslatra hat hó-napra más (nem ólmos) mun-kakörbe helyezték őket. Az igazgatóság az ólomfertőzés megelőzésére szűrőbetétes res-pirátort rendszeresített a he-gesztési munkák végzéséhez. Az érdeklő dolgozók azonban a respirátort nem szívesen vi-selik, mert kényelmetlen ben-ne a munka. Szerintünk előbbre való az egészség.

A szabadban foglalkoztatott dolgozók részére a védőítalt az előírt napokon biztosítják. (m—e)

A szakszervezeti munka segítői

Már többször hangoztattuk: a szakszervezeti mozgalomban nélkülözhetetlen segítséget jelent a sajátos mozgalmi irodalom. Szinte minden számunkban felhívjuk a figyelmet néhány jelentősebb könyvre, amelyek gazdag tapasztalatokat tartalmaznak a mozgalom minden területéről. Felkerestük KOLOZSVARI ERNŐT, a Tánácsos Szakszervezeti Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalat igazgatóját, tájé-koztasson bennünket néhány várható újdonságról.

— A szakszervezeti mozgalom különböző fórumain a tisztségviselők számos alkalommal javasolták: „Válaszolunk a dolgozók kérdéseire”, valamint a „Szocialista brigádok kiskönyvtára” c. sorozatok füzetei jussanak el minden érdeklő brigádtaghoz, tisztségviselőhöz, bizalmihoz. Ez évben a népszerű Válaszolunk sorozat 9. évfolyamánál tartunk. A tapasztalatok szerint bevált. Széleskörű közvélemény-kutatás alapján állítottuk össze 1970-re a tématertvet, amely szerint például megjelenjen: „Mi jut a vállalati jövődelemből az egyes dolgozóknak?”, „Hogyan lehet kiszámítani az átlagkeresetet?”, „Mi illeti meg a dolgozó nyugdíjasként?”. Ez évben 6 füzet jelenik meg, az éves előfizetés: 7 forint.

— A másik figyelemreméltó sorozatunk a „Brigádélet”. A szocialista brigádvezetőknek az elmúlt év áprilisában lezajlott III. országos tanácskozása sürgősen vetette fel a különböző kiadványsorozatok rendszeres megjelenését. Elsősorban olyanokra gondol-tak, amelyek ismertetik a termelési, politikai, kulturális stb. teendőkét, a kialakult és elterjeszthető módszereket. Ez igények hatására kiadónk ez évtől kezdődően évi 12 füzetből álló sorozatot ad ki. Az a célunk, hogy minden szocialista brigádnak legalább egy „Brigádélet” biztosítva legyen. — mondotta a kiadó igazgatója. Ezek után az kell, hogy a szakszervezeti bizottságok megrendeljék a brigádok számára a nagy segítséget ígérő sorozatot.

Figyelemreméltó könyv a „Tanulmányok a magyarországi szakszervezeti mozgalom történetéről”. A szakszervezeti mozgalom történetének feldolgozása fontos része a történelmi világnak. A könyvből érdekes dokumentumokat találhatunk a gazdaság szakszervezeti múltból.

DR. MIHOLICS TIVADAR: A dolgozó és a vállalat munkával kapcsolatos kötelességei c. szakkönyv megírásánál a szerző figyelem-be vette a munkajogi döntőbizottságok és a bíróságok gyakorlatát is. Szab-tagoknak és bizalmiagnak ajánljuk elolvasását. „Az Ártanácsadó és Ártanácsadó bizottságok feladatai” c. füzetet SANDOR SANDOR és SASKA SANDOR munkáját a népi ellenőrzés-ben tevékenykedőknek ajánljuk. (A könyvek kaphatók: Szakszer-vezeti Könyvesbolt, Bp. VII., Rákóczi út 54.).

Szentestől Tokajig

A hangulat, akár ha ére-tti-ségi előtt lennénk, vagy egy bűvös papírra váránk az egyetem folyosóján: felvet-tek-e? Sötétruhás fiatalemberek halk beszélgetése tölti be a termet, másodpercenként lobban a gyufa, kattan az öngyújtó. Várunk, cigarettázunk. Bevonul a zsűri, 11 óra után néhány perccel kezdetét veszi a Posta Rádió- és Televízió Műszaki Igazgatósága szak-mai-politikai vetélkedőjének döntője, a Postás Szakszerve-zet Benczur utcai Művelődés-házában.

Szentestől Tokajig, Kékestől Diósdig szállt a hír tavaly ta-vasszal: készüljenek a fiatalok a vetélkedőre. Az első fordulóra június 30-ig lehetett nevezni, a másodikra október 1—10 között. Az elődöntőre december 2-án került sor, a döntőre december 12-én.

A verseny rendezőbizottsága tájékoztatja az egybegyűlteket: a barna szobában az egyéni verseny bonyolódik majd le, a versenyzők „szó-beliznek” ott. A zöld terem-be vezet ezután a küzdők út-ja. Ott újabb akadály, négy feladat vár rájuk. Ezután ke-rül sor a csapatversenyre, sor-solásos sorrendben hat fel-adatot kell megoldaniuk. S ezután: díjkiosztás.

A tájékoztatás után még nagy a zsívaj, versenytársak, csapattagok keresik egymást, majd a sorok rendeződnek, s az „egyeniek” bevonulnak a barna szobába. Mérnökök, technikusok, műszerészek, há-rom szakmai szinten vetélke-dnek. Négy témakörben: álta-lános elektrotechnika, rádió-technika, politikai ismeretek, biztonságtechnikai ismeretek.

Benézünk a barna szobába! A várakozás izgatott hangula-ta után szinte államvizsgára emlékeztető a kép. Hosszú asztalnál a zsűri, előttük a táblától tábláig, majd a kis asztalon elhelyezett feladati-g haladó „felelők”. A feladatok? A hangfrekvenciás erősítőben hibakeresés, kapcsolási rajz felrajzolása mérés alapján, majd politikai kérdések.

A verseny rövid szünetében a székhez a szép büféjében lazítanak a résztvevők. Neu-berger Béla, a következőket mondja:

— A vetélkedő természet-e-sen nemcsak játék. Pontos ké-pet is nyújt az állomásos műszaki dolgozóinak felké-sztettségéről. A kérdések kö-zött első helyen biztonság-technikai, balesetvédelmi problémák szerepelnek. Ezek gyors megoldása, pontos fel-ismerése — köztudott — ná-lunk életkérdés. A tapasztala-tokból megállapítható, melyek azok a témakörök, amelyekben gyengén állunk, amelyek megoldása rosszul sikerült. Hol kell javítani embereink felkészültségén.

A rövid szünet után újra nekilendülnek a csapatok, megkísérik hibapont nélkül venni az akadályokat.

A verseny este 7 után ért véget. Kimerültek a nézők, a zsűri. S a versenyzők? Állít-ják: ők nem! Különösen a nyertesek. Az első helyet — csapatversenyben — a szolno-ki rádióállomás, a másodikat a tokaji televízióállomás, s a harmadikat pedig a diósdói rádióállomás érte el. Az egyéni verseny eredménye: I. szak-mai szinten első: Szabó Mi-hály (Szolnok), második La-dányi István (Lakihegy), a harmadik pedig Lengyel Mi-hály (Cegléd).

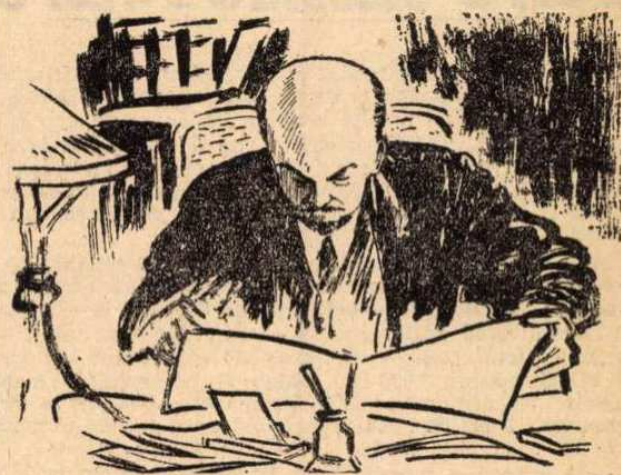
Győry Zsuzsa

Az utolsó TV

Nemrégiben a fehérgyarma-ti járásban még 22 iskolában nem volt televízió. Hála az országos mozgalomnak, egy karácsony előtti havas dé-utánon a járás utolsó iskolá-jában, Tiszakörödon átadták az utolsó televíziót. En ma-gam vittem négy készüléket, amely a postászakszervezet ajándéka volt. Kaptak egyet az encsencsiek, a szamosbecsiek a kisdaradiek és végül a kő-ródiak. Az egyik kis iskolás szepegve, csodogva, könnyezve nyögte: „mi nagyon köszön-jük... mi köszönjük... kö-szönjük...”

Palicz János

Leninről

Maxim Gorkij írja: Lenin a súlyos éhséggel terhes 1919-es esztendőben szégyellte megenni azt az ételmezt, amit a katonák és parasztok küldtek neki vidékről. Egy-egy ételmezt-küldemény érkezésekor zavarba jött, majd intézkedett, hogy a lisztet, cukrot, vaját mielőbb szétosszák a beteg, vagy az éhezéstől legyengült elvtársak között. Egyszer meghívott ebéd-re.

Igy fogadott: Képzeld, füstölt hallal vendégelem meg! Asztrahányból küldték — éles tekintetű szemével rám sandítva hozzátette: Úgy küldenek nekem, mint valami nagyságos úrnak. Hogyan szoktassam le őket erről? Ha az ember elutasítja, visszaküldi, meg-sértődnek. Körülöttünk meg mindenki éhezik...

★

Lenin fegyelmez! A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmes harcainak idején, amikor a vörös katonák véres küzdelmet vívtak a fehérekkel, a betolakodókkal, Lenin gondot fordított az informá-ció alaposságára. Az egyik távoli harcmezőn, egy kozák lovasdandár távirásznője, bizonyos Nyinocska, felületesen adott jelentést távirón keresztül Leninnek, a főhadiszállásra. Megdöbbenve tapasztalta, hogy a főhadiszállás is közleményt ad. Meghozta Lenin sze-mélyesen, valahogy így. Kedves Elvtársnő! A harcok irányítása nagy felelősséggel jár. S ha maga nem ad pontos helyzetjelentést, esetleg rossz pardsot adunk ki... Ejnye, ejnye! Nyinocska sírva fakadt és azo-nal részletes jelentést adott...

★

Néhai Sziklai Sándor, a Szverdlov Egyetem egy-kori hallgatója emlékezik: 1920 vége felé Trockij és Buharin provokációja nyomán nagy és káros vita kerekedett a szakszervezeti kérdésről. Megtudtuk, hogy a moszkvai nagyszínházban rendeznek vitát, amelyben Lenin elvtárs is felszólal. Tíz jegyet küld-tek az egyetemre. A nagyszínház zsúfolásig megtelt. Az előadás már el is hangzott, de Lenin még sehol. Elterjedt, hogy beteg. Elkeseredtem, hogy nem sike-rül látnom őt. Aztán szárnyra kelt a hír: jön! Gyor-san, apró léptekkel közeledett az elnöki asztalhoz, arca sápadt volt. Viszont a lelkesedés, az leírhatatlan tombolt. Ő csendre intette a hallgatóságot, meg-kapta a szót, s ezeket mondotta: Elvtársak! Minde-nekelőtt elnézésüket kell kérnem az ügyrend meg-sértésért, mert ha vitatkozni akar valaki, természet-e-sen meg kellene hallgatnia az előadói beszédet is. Sajnos, olyan rosszul érzem magam, hogy erre kép-telen voltam. Tegnapi módomból előkészíteni meg-jegyzéseimet. S ott a helyszínen szedte szét, tépte darabokra Trockijnak és Buharinak, az ellenzék ko-lomposainak párt- és népellenes elméletét. Először pontosan idézte állításait. Azután bírálta és boncol-gatni kezdett, majd érvekkel és adatokkal, alátá-masztott álláspontjával sújtott le ellenfeleire.

★

1922 telén nagy volt a hideg. Lenin Gorkiban la-kott. A kis házban kevés volt a tüzelő. Egy napon a hőmérő higanya mínuszról — pluszra ugrott, a kály-hákban mindenütt nyírfa sistergett. Lenin megörlött a kellemes melegnek, majd elkomorodott: honnét van ennyi fa? Vizsgálatot rendelt el, s kiderült: az erdősz megsejtnálva Leninéket, engedély nélkül 8 nyírfa-t vágatott ki a közeli erdőben. S Lenin ismét fegyel-mezett. Íme a levéldízet:

„... erdősz elvtárs, megszegezte az általam kiadott erdővédelmi rendeletet, s kidöntetett 8 nyírfa-t. Ezért 3 havi fogházbüntetéssel sújtom...” A határozat na-gyon megdöbbentette az erdősz, akinek több kis-gyermeke is volt. Kérte Lenin, enyhítsen a bünteté-sen. Lenin újabb határozatot hozott: „... mivel a fent nevezett bünet töredelmesen beismerte, komoly ígé-retet tett arra, hogy soha többé nem ismétli meg a rendeletek megszegését, ezért a büntetés végrehaj-tását egy esztendői próbaidőre felfüggesztem.”

Összeállította:
Béres György

TÁVOL AZ ÜNNEPLŐ OTTHONTÓL

Az év első munkanapján így kezdte reggeli krónikáját a Magyar Rádió: „Köszöntjük azokat a vasutasokat, postásokat, és más hivatásbelieket, akik az ünnepeket munkával töltötték...”

A behavazott országúton

A Budapest 78-as hivatal csomagirányítóinak a karácsonyi rendkívüli munkanap. A decemberi havazások akadályozták az ütemes csomagszállítást, s így az ünnepek előtti napokban zúdult a szállítmány. Mégis, az ünnepi asztalokon ott volt a távoli szerettektől küldött ajándék. S ezalatt Salga József cso-

Az ünnepek körüli napokban a 78-as hivatalban úgy üdvözölték az egyik-másik kollégát, mint valami messzire került expedícióból visszatért turistát. Akad bizony közöttük egynehány, aki az ünnepeket a behavazott országutakon, vasúti pályán töltötte. Köztük Kiss Medárd és Orosz Péter. Kiss szaktárs több mint 30 éve utazik a küldeményekkel. A jelen nehézségei között inkább a múlt ridegségére emlékezik, amikor hosszabb ideig kellett a családtól rendszeresen távol lenni, s az egész rakományt a hozzá hasonló altisztek cipelték. A vagonban utazó magassal beosztásúak hozzá nem nyúltak — emlékezik, majd a jelenről beszél.

Pakson elakadt a vonat. Hiába fogták elébe két mozdonyt, a szerelvény leszakadt. Ilyen havazást még nem láttam. Hiába lapátoltuk, a szél visszaverte a sínekre, arcunkba vágta. Ott töltöttünk két napot, mert a rakományt el nem hagytam, a családot sem értesíthettem. Aztán a megérőltet munká, hőek és katonaság segítségével hazavergődtünk.

Régi kollégája, Orosz Péter, Ráckeve és Szigetújfalu között akadt el gépjárművel. Egy éjjelt, s egy napot töltött a jéghegy autóban, étlen-szomjan.

A rongálók ünnepkor sem pihentek

Ünnep és csúcsforgalom azonos fogalom a Budapesti Távfeszítő Igazgatóságban is. Természetes, hogy biztosítani kell a készülékek zavartalan működését is, akinél elromlik, még gyorsabban kívánja a hiba elhárítását. December 24-én 2113, 25-én 705, 26-án és 27-én csaknem 700 javítást végeztek az üzem munkatársai. Bent a hivatalban kis fát állítottak, szaloncukorral díszítették, de akiknek a várost kellett járniuk, nem sokat ülhetek alatta. Az ünnepek alatt volt szolgálatban Olá Géza is, személyesen nem találkozhattam vele. Telefonon interjúoltam meg.

— Halló Olá szaktárs, merre jár most?

— Budán vagyok, az Ördögöröm csárdánál, látom, míg én dolgozom, mások sielnek. Innen megyek Csepelre, majd a Soroksári útra.

— Mit szól a család, hogy nincs velük? Megszokták?

— Megértették, hogy ez a hivatásommal jár, de meg nem szokták. En sem! Ez az első postás karácsonyom.

Boldog új évet Budapest, Bécs, Varsó

Mi a legnehezebb az ünnepi szolgálatban? — kezdem / a

beszélgetést Gergely Róbert-nél és Szűcs Sándornál, a Helyközi Távfeszítő Igazgatóságban.

— Elindulni otthonról — válaszolja Gergelyné —, távolodni a családtól az utcán. De ez csak addig tart, míg beérkezem. A pótcsalád megvizsgálat. Fehér asztalt terítettünk, felraktuk a süteményeket, ajándékainkat, s amikor túl voltunk a forgálgom, tejszínes kávé is került az asztalra, s mi, akik néhány óra alatt annyi jóívránságot közvetítettünk, végre egymást is üdvözölhetünk.

Gergelyné belső rendező, elmondta, hogy az előző évekhez képest nőtt a forga-

Szűcs Sándorné

lom. Ennek oka, hogy sokszázán a rossz időjárás miatt nem utaztak haza és telefonbeszélgetéssel igyekeztek pótolni a találkozást.

Szűcs Sándorné az automata bécsi kezelője. Szilvesz-

Gergely Róbertné

ter estéjén 200 körül volt a várakozók száma. Kellemes meglepetésként hatott, vagy talán az ünnepi hangulat tette, a felek türelmesen várakoztak a kapcsolásra, és nem mulasztották el a budapesti kezelőnek is néhány szoban jókívánságaikat kifejezni. Ez a távoli BUEK kárpótolta őket a szilveszterért...

V. E.

Társadalmi munkásaink

A Dunántúli legnagyobb megyéjének, Somogyországnak — az odaválások nevezik így megyéjüket — a távközlési üzemét vezeti Bánsági István.

A forgalmi szolgálatból 1949-ben került a műszakihoz. Azóta volt a HALEP-kirendeltség vezetője, építészvezető, fenntartási üzemvezető. E beosztásokban a vezetékes hálózati és egyéb műszaki feladatok ellátásához szükséges tudnivalók minden csínját-bíját megtanulta. Emellett a társadalmi munkából is derekasan kivette részét. Szakszervezeti funkcióit nehéz pontosan felsorolni. Néhány fontosabb tisztsége: 1948-ban Kaposvár 1-ben szb-tag, kulturális, utána az ottani műszaki hivatal szb-titkára 5 évig. Amikor üzemvezető lett, a titkári tiszte nem tarthatta meg. Szabotagként dolgozott tovább 1960-ig, amikor is megyebizottsági taggá választották.

Eredményes szakszervezeti munkájára az SZMT-nél is felfigyeltek, négy éven át számvevőbizottsági tagként dolgozott. 1967-től a Pécsi Területi Bizottság és a Központi Vezetőség tagja.

Mindkét munkaterületen egyenlő értékű munkát végez. Szakmai munkájában soha nem felejt el a magas szakszervezeti funkcióját. Valahányszor a dolgozók élet- és munkakörülményei kerülnek szóba, mindig szenvedélyes szószólója a dolgozók érdekeinek.

A Posta Jogügyi Hivatal egyik különleges szervének munkatársa Csomor Béla főfelügyelő. Az elveszett postai küldemények elveszésének okait vizsgálja. A Posta Jogügyi Hivatal szakszervezeti osztálybizottságának titkára. Amíg az szb. önálló volt, 13 évig volt titkára. Előtte 1947-től a Budapesti Postaműszaki Igazgatóságnál, majd a Budapesti Postaigazgatóságnál töltött be választott szakszervezeti tisztségeket.

Szakszervezeti munkájában a szociálmunka ügyébe vetett töretlenül hite vezette. E területen mindvégig élvezte a dolgozók bizalmát. Munkái mellett elegendő ereje volt a szakmai ismeretek megszerzéséhez is. Elvégezte a postaforgalmi felsőfokú tanfolyamot, s e szakmai ismereteket olyan eredménnyel hasznosította, hogy négy ízben kapott Vezérigazgatói Elismerést.

A szocialista rendszerhez való teljes odaadást az is bizonyítja, hogy a társadalmi munkák legrangosabbjában, a munkásországnak mint szakszervezetnek-helyettes derekasan állt helyt. Megkapta a „Szolgálati Erdemérem” kitüntetését. Kiváló munkás.

Szerényen dolgozó, érdemeit nem fliogatózó, szakmai és mozgalmi munkás.

J. L.

HIREK — GÉGEPEKBEN

Az élelmentő

Január 5-e, délelőtt 11 óra. Úgy tűnt, hogy ez a nap is olyan lesz, mint a többi. Varga József, a Bp. 70. ph. egyesített kézbesítője a VII. kerületi Garai utca 8. sz. ház földszintjén kézbesített. Az egyik lakásból robbanás, ablakcsűrőmpölés hallatszott. Varga József sietett a lakásba, hiszen onnan segélykiáltások is kiszűrődtek. A konyhában egy 10 év körüli kislány zokogott, s hüppögve mutogatott a szobába. Kézbesítőnk odarohant: a füstben gyermekokcsibán 3 hónapos kisbaba fulladozott. A gyerekeket kivitte az udvarra. Közben égett a karácsonyfa, a televízió, a fotel, azokat is kirángította a lakásból, így aztán a tűz nem terjedt tovább. Eddig a történet.

Este derék kézbesítőnk ismét elment a Garai utcába, s kérte a szülőköt, vigyék a gyerekeket orvoshoz: nagyon megijedtek...

(bérce)

A Szovjetunió 2-an lánca és hálója, motorkerékpárszerű járművet szerkesztettek, amely 30 km-es sebességgel közlekedik és alkalmas téli időben a postaforgalom lebonyolítására is.

Szegeden 25 éve két régi újságírás dinasztia terjeszti a hírlapot, a Tanács és a Szaktács család.

1970-ben a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság többek között a posta területén is monstre vizsgálatot tart.

Két évvel a zalaegerszegi távfeszítő központ átadása után a városban már 2600 telefonelőfizető van, s áprilistól társasággal hívható Budapest, Veszprém, Szombathely és Győr.

Egy olasz cég kiállításán mutatta be különleges telefonkagylóját, amelynek kettős az előnye: a világon a legkisebb és összehajtható.

B. Gy.

Rádiótelefon — Mezőtúron

A fennállásának 20. évfordulóját ünneplő mezőtúri Új Elet tsz elnökének, Csató Ferencnek köszönő szavai 1970. január 17-én jelentősek voltak. A kultúrház egyik termében a jubiláris zárszámadó közgyűlés folyt, a másik teremben pedig Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója adta át rendeltetésének a telefonösszeköttetést.

Milyen távfeszítőállomás ez, amelynek üzembe helyezésén a miniszter első helyettese is megjelenik? Tudjuk, a posta nagy gondot fordít arra, hogy minél előbb éjjel-nappal távközlési lehetőséget biztosítson az ország lakosainak. Ezért valamennyi községben éjszákára egy folytonos szolgálatot teljesítő központba átkapcsolt segélykérő állomást helyez üzembe, a községekkel, városoktól távol fekvő külterületi lakott helyeken pedig előfizetői nyilvános állomásokat. A közigazgatási szervekkel közös terv szerint a posta 1969. végéig 460 ilyen állomás üzembe helyezését tervezte. A mezőtúri telefonnal a program teljesült. Jelentőségét még az a körülmény is növeli, hogy az első olyan előfizetői állomása a postának, amely központjához nem vezetékkel csatlakozik. A Budapesti Rádiótechnikai Gyár a posta által megadott szempontok szerint kifejlesztett berendezést helyezték üzembe, amely most már állandó kapcsolatot biztosít a Mezőtúrtól, több mint 10 km-re levő lakott hely számára, akár hóval fújja be a szél az utat, akár a kiáradó vagy zajló Körös vágja el a külvilágtól a gazdaságot és helyben lakókat.

(benda)

MŰSZAKI ÉRDEKESSÉGEK

Országos Postás Kresz vetélkedőt hirdettek meg a Járműtelepiek. Nos, a versenyhez ajánljuk „KRESZ-vizsgaanyag” c. könyvet, amely tulajdonképpen igen szerteágazó, pontos válaszokat tartalmaz sok-sok kérdésre.

Magyar Béla: Dióda-atlasz c. könyvének célja: pótolni a gyárak által kibocsátott gyártmányismertetőket. A legkisebb híradástechnikai diódától a nagyteljesítményű ipari egyenirányítógéig foglalták össze az adatokat. Nélkülözhetetlen segédanyag, mérnök és technikusok számára is. I. M. Senbrot: Az adatgyűjtés automatizálása c. könyv igen aktuális a postánál. A fejezetekben írják az adatgyűjtők funkcionális egységeiről, a különböző áramkörökről. J. H. Bernhard: Analógszámítástechnikai ABC. c. könyv szintén számítástechnikai témával foglalkozik, s abban főleg az alapfogalmakat tisztázza a szerző, majd az analóg számológépet, s annak műveleti alapegységeit ismerteti. M. Nenov—B. Karpacsev: Elektrotechnikai alapismeretek c. füzet érdekes olvasmány, hiszen tisztázza a villamosság, a villamos erőter, a feszültség, az egyenáram, az elektromágnesség kérdéseit is, technikusoknak, szakmunkásoknak, sőt iskolásoknak is ajánljuk. (Műszaki Könyvtár) (B.)

Az üzemi balesetek megelőzése

1969. évi gazdasági eredményeink kedvező képét rontja az, hogy az üzemi balesetek száma az 1968. évihez viszonyítva 11,4 százalékkal emelkedett. Még rosszabb az arány a halálos és csunkulások baleseténél, 1968-ban egy, 1969-ben 3 halálos üzemi baleset történt. A csunkulások üzemi balesetek megkétszereződtek.

Sok helyen a nagyjelentőségű gazdasági feladatok kissé háttérbe szorították a biztonsági szabályok betartásának ellenőrzését, az oktató- és nevelőmunkát, emiatt lazult a figyelem. Előfordultak olyan esetek is, amelyeket a korábbi években nem tapasztaltunk, így a biztonsági szemlék elmulasztása, a balesetelhárítási oktatás mellőzése, a balesetek eltitkolása stb. E lazuláshoz hozzájárult az is, hogy egyes szakszervezeti bizottságok nem követelték meg a gazdasági vezetőkől a szabályok betartását, illetve betartatását.

Nagy a közúti közlekedés során történt üzemi balesetek száma. Tavaly 105 gyalogos, 80 kerékpáros és 60 motorkerékpáros dolgozó szenvedett üzemi balesetet. Igen sok az üzemben belüli csúszás-botlás, a szállítás, rakodás, a gépek, gépjárművön végzett munkából adódó baleset is. Az elmúlt évben 68 üzemi baleset csúszás-botlás miatt történt. Az ok: az üzemben belüli rendtelenség! A Budapesti Távfeszítő Igazgatóság üzeménél az elmúlt év decemberében történt két baleset üzemben belüli csúszásból adódott. Ez is figyelmeztet: az üzemben belüli közlekedési utak, folyosók, lépcsők karbantartására, rendre az eddignél nagyobb gondot kell fordítani. Ügyeljenek erre a biztonsági szemléknél és a balesetek vizs-

gálata alkalmával is! A balesetek vizsgálata során feltárt előidéző okok és hibák megszüntetése hatékonyabb intézkedéseket követel.

A baleseteket minden esetben bizottságilag a helyszínen kell kivizsgálni, mert így lehet megállapítani a baleset összes körülményeit. Mindez azonban csak akkor eredményes, ha a sérült magatartása mellett elsősorban a balesetnél közreható munkaszervezési, műszaki, ellenőrzési stb. hiányosságokat is őszintén feltárják. Mindezek ismeretében lehet csak hatékony intézkedéseket tenni a hasonló balesetek megelőzésére. Fontos a közvetlen, illetve közvetett tanúk meghallgatása, a járművezetői magasabb szintű oktatásáról. El kell érni, hogy a KRESZ előírásait betartsák és a biztonságos vezetéshez megfelelő gyakorlattal rendelkezzenek.

A postaszervek vezetőinek felelősségérte fússon kifejezésre abban is, hogy a közúti balesetek csökkentését, a munkabételek fejlesztését, a korszerű munka- és üzemszervezés alkalmazásával (kézbesítők tehermentesítése, hírlapok előreszállítása, decentralizált táviratkézbesítés, hírlapzáratok súlyának csökkentése stb.) is biztosítsák.

Kiss László